

Ημερήσια Πολιτική και Οικονομική Εφημερίδα

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημερήσια Πολιτική και Οικονομική Εφημερίδα

ΑΘΗΝΑ - 9 Μαΐ. 2000 - (ΑΡΧΕΙΟ)

Τίτλοι Ειδήσεων

Πολιτική

Οικονομία & Αγορές

Μόνιμες Στήλες

Ελλάδα

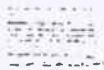
Κόσμος

Πολιτισμός

Αθλητισμός

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ English Edition

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ Γερμανικές οφειλές

Του Αντώνη Καρκαγιαννη

Σήμερα στις 6 μ.μ., στην αίθουσα της Παλαιάς Βουλής, η Επιτροπή Διεκδίκησης Γερμανικών Οφειλών πραγματοποιεί δημόσια συγκέντρωση, στην οποία θα μιλήσουν ο κ. Μανώλης Γλέζος, ο κ. Γ.Α. Μαγκάκης και ο κ. Γ. Σταμούλης. Υπενθυμίζω ότι υπάρχει η απόφαση του Αρείου Πάγου, με την οποία κρίνεται ότι τα ελληνικά δικαστήρια είναι αρμόδια να χειρισθούν προσφυγές δικαιούχων αποζημιώσεως από το γερμανικό κράτος.

Να διευκρινίσουμε πρώτα ένα λεπτό ζήτημα. Αυτές τις μέρες συμπληρώνονται ακριβώς 55 χρόνια από το τέλος του Παγκοσμίου Πολέμου και την κατάλυση του χιτλερικού Γ' Ράιχ. Όλοι οι πρωταγωνιστές του καθεστώτος εκείνου έχουν προ πολλού αποδημήσει εις Κύριον και ελάχιστοι είναι οι επιζώντες που θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν φυσικοί ή ηθικοί αυτουργοί των εγκλημάτων που διαπράχθηκαν τότε. Είναι αδύνατο να επιρρίπτουμε ευθύνες σ' έναν ολόκληρο λαό έπειτα από τόσα χρόνια για τα εγκλήματα της τότε ηγεσίας του, έστω και αν αυτή ήταν της επιλογής του (που δεν ήταν, αν θελήσουμε να μιλήσουμε με τους κλασικούς όρους δημοκρατικής επιλογής). Με την ίδια λογική θα έπρεπε να αποδώσουμε ευθύνες στον αγγλικό λαό για ωμότητες και εγκλήματα την περίοδο της αποικιοκρατίας (π.χ. στην Κύπρο), στο γαλλικό λαό για τα απίστευτα εγκλήματα της Αλγερίας, στον αμερικανικό για τη γενοκτονία του Βιετνάμ, στον ελληνικό για τις ωμότητες (εκατέρωθεν) του εμφυλίου πολέμου.

Τα πράγματα είναι εντελώς διαφορετικά για τις ευθύνες ενός κράτους, που το ίδιο διεκδικεί τη συνέχεια στα δικαιώματα. Δεν μπορούμε συνεπώς να εξαιρέσουμε τις ευθύνες και τις υποχρεώσεις. Μέχρι την επανένωση της Γερμανίας, αμφότερα τα γερμανικά κράτη προέβαλαν το πρόσχημα ότι ζήτημα υποχρεώσεων δεν μπορεί να εγερθεί παρά μόνο μετά την αποκατάσταση της κρατικής οντότητας της Γερμανίας, όπως ακριβώς ήταν την εποχή των γεγονότων. Τώρα, μετά την επανένωση, δεν υπάρχει κανένα πρόσχημα.

* * *

Ποιες όμως είναι αυτές οι «γερμανικές οφειλές»; Προσφυσώς η Επιτροπή Διεκδίκησης επέλεξε τον όρο «οφειλές» αντί οποιουδήποτε άλλου, γιατί πράγματι υπάρχουν τρεις κατηγορίες οφειλών, οι οποίες δεν πρέπει να συγχέονται μεταξύ τους.

Είναι, πρώτο, οι αποζημιώσεις προς τα θύματα και τους κληρονόμους των για εγκλήματα κατά της ζωής και κατά της περιουσίας που διέπραξαν τα

γερμανικά στρατεύματα κατοχής: Εκτελέσεις, θάνατοι σε στρατόπεδα συγκεντρώσεως, εμπρησμοί, κατασχέσεις περιουσιακών στοιχείων κ.λπ. Οι αποζημιώσεις αυτές παραμένουν στο σύνολό τους σε εκκρεμότητα και γι' αυτές η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου πήρε την ιστορική απόφαση που λέει ότι οι δικαιούχοι μπορούν να ασκήσουν προσφυγές στα ελληνικά δικαστήρια. Τα γερμανικά μέχρι τώρα, ήσαν παντελώς απρόθυμα να εξετάσουν αυτές τις υποθέσεις.

Δεύτερο είναι ο επανορθώσεις καταστροφών που προκάλεσαν τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής στην περιουσία του ελληνικού κράτους: Καταστροφές σε λιμάνια, δρόμους, στο σιδηροδρομικό δίκτυο, επιτάξεις δημοσίων κτιρίων. Τεράστιες καταστροφές για τις οποίες το γερμανικό κράτος (της Δυτικής Γερμανίας τότε) κατέβαλε κάποιες αποζημιώσεις κατά τη δεκαετία του '50. Ιδιαίτερα μετά το σάλο που είχε προκληθεί από το «σκάνδαλο Μέρτεν». Μερικά στοιχεία για τους νεότερους: Ο Μέρτεν ήταν ο Γερμανός αξιωματικός που προσωπικά χειρίστηκε την εξόντωση των Εβραίων της Θεσσαλονίκης. Ο Μέρτεν συνελήφθη στην Ελλάδα, δικάστηκε και καταδικάστηκε σε ειρκτή 25 ετών, αλλά την επομένη της καταδίκης αμνηστεύθηκε και αφέθηκε ελεύθερος, έπειτα από απαίτηση της τότε γερμανικής κυβέρνησης! Τότε είναι που λάβαμε κάποιες γερμανικές αποζημιώσεις.

Τρίτο (και εξοργιστικότερο) είναι το κατοχικό αναγκαστικό δάνειο του γερμανικού κράτους από το τότε ελληνικό κράτος για τη συντήρηση των γερμανικών στρατευμάτων κατοχής. Επρόκειτο για κανονικό δάνειο, του ενός κράτους προς το άλλο, παραχωρηθέν με τη σκανδάλη στον κρόταφο.

Η «νομιμότητα» αυτού του δανείου τεκμηριώνεται, από δύο αναμφισβήτητα γεγονότα: Το τότε γερμανικό κράτος κατέβαλε την πρώτη δόση και λίγες μέρες πριν από την κατάρρευση του Γ' Ράιχ, οι γερμανικές υπηρεσίες υπολόγισαν το τότε ύψος του δανείου σε 476 εκατ. μάρκα! Όλα τα σχετικά στοιχεία διασώζονται στα γερμανικά κρατικά αρχεία. Αυτό το δάνειο δεν επεστράφη ποτέ.

Κατ'ανάγκη όμως θα συνεχίσουμε και στο μεθαυριανό φύλλο...

[...] [...] [...] [...]
[...] [...] [...] [...]

[...] [...]